Fotoğrafı Silmek İçin Telefon Almak

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	21.01.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/344	2026/54	TCK 148, TCK 149, TCK 151, CMK 223/8

ÖZET

Eski sevgilinin telefonunu içindeki fotoğrafları silmek için alıp sonra kıran sanıklar nitelikli yağmadan mahkûm edilmişti. CGK, yağmada da faydalanma kastı arandığını, bu kast yokken eylemin kasten yaralama, tehdit ve mala zarar verme olduğunu belirterek direnme hükmünü bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/fotograf-silmek-icin-telefon-almak-yagma-degil-cgk-2026-54/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/344 E. , 2026/54 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 6. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ağır Ceza

SAYISI : 549-90

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanık ...'in tehdit ve mala zarar verme; sanık ...'in ise kasten yaralama ve mala zarar verme suçlarından cezalandırılmaları istemiyle açılan kamu davasında yapılan yargılama sırasında, Ankara 8. Asliye Ceza Mahkemesince 19.12.2016 tarih ve 1485- 1446 sayı ile sanıkların eylemlerinin nitelikli yağma suçunu oluşturabileceği gerekçesiyle verilen görevsizlik kararı üzerine dosyanın gönderildiği Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesince 20.12.2018 tarih ve 176-620 sayı ile sanıkların nitelikli yağma suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 149/1-a-c-d, 168/3, 62... . maddeleri uyarınca 5 yıl 10 ay hapis cezasıyla cezalandırılmalarına ve hak yoksunluklarına, bu hükümlerin sanıklar müdafii tarafından istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 13. Ceza Dairesince 14.09.2020 tarih ve 1254-1133 sayı ile istinaf

başvurusunun esastan reddine, bu kararın da sanıklar müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 6. Ceza Dairesince 23.02.2022 tarih, 8385-2237 sayı ve oy çokluğu ile; "Suç tarihinden önce bir süre arkadaşlık yapan sanıklardan ... ile mağdurun, beraberlikleri sırasında çekilmiş fotoğrafları kullanarak sanık ... ... adına Facebook'ta hesap açmak suretiyle sanığın ağzından 'ben evliyim ama halen ona aşığım' gibi bazı sözler yazması nedeniyle, sanıkların sözü edilen haksız fiilin meydana getirdiği hiddet veya şiddetli elemin etkisi altında atılı suçu işledikleri ve sanıklar hakkında nitelikli yağma suçundan verilen mahkûmiyet hükmünden TCK'nın 29/1. maddesi uyarınca indirim yapılması gerektiğinin gözetilmemesi," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Daire Başkan Vekili ...; "Karar metninde açıklanan oluşa göre sanıkların cep telefonunu yararlanmak amacıyla almadıkları, mağdur tarafından sanık ... adına sahte hesap açıp önceden çekilen resimleri kullanarak bir kısım beyanların yazılmasına engel olmak ve resimleri silmek amacıyla telefonu aldıkları, yağma kasıtlarının olmadığı, aldıkları telefonu sonradan kırmalarının mala zarar verme suçunu oluşturacağı bu nedenle çoğunluğun eylemin yağma suçunu oluşturacağı yolundaki görüşüne katılmıyorum.",

Daire Üyeleri ... ve ... ise; "Somut olayda sanıklar ... ve ...'ın mağdur ...'a ait cep telefonunu cebir ve tehdit kullanmak suretiyle yağma suçunu işledikleri hususunda dairemiz çoğunluğu ile aramızda görüş ayrılığı bulunmamakla birlikte atılı suçun haksız tahrik altında işlenip işlenmediği hususunda yapılan değerlendirmede; dairemizin istikrar kazanan uygulamalarına göre yağma suçunun niteliği itibariyle tahrik hükümleri ile bağdaşmadığı nazara alındığında yağma suçunun tahrik altında işlenemeyeceği, bu kapsamda Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 13. Ceza Dairesini yağma suçundan mahkûmiyete yönelik istinaf başvurusunun esastan reddine dair kararının isabetli olduğu düşüncesinde olduğumuzdan sanıklar lehine haksız tahrik hükümlerinin uygulanması gerektiğine dair sayın çoğunluğun görüşüne katılmıyoruz." ,

Şeklinde karşı oy kullanmışlardır.
Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesi 30.01.2023 tarih ve 245-30 sayı ile bozmaya direnerek önceki hükümler gibi sanıkların nitelikli yağma suçundan mahkûmiyetlerine, bu hükümlerin sanıklar müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 6. Ceza Dairesince 11.10.2023 tarih ve 16159-13292 sayı ile; "Bozmadan önceki hükümde bulunmayan yeni ve farklı gerekçelerle kurulan hükmün bir direnme hükmü olmaması ve temyiz yasa yoluna tabi yeni bir hüküm niteliğinde bulunması sebebiyle yapılan temyiz incelemesinde;...Suç tarihinden önce bir süre arkadaşlık yapan sanıklardan ... ile mağdur ...'ın olaydan önce ayrıldıkları, sanık ...'in diğer sanık ... ile evlendiği, sanıkların Kırıkkale'de yaşamaya başladıkları mağdurun sanık ... ile beraberlikleri sırasında çekilmiş fotoğrafları kullanarak sanık ... ... adına facebokta sahte hesap açmak suretiyle sanığın ağızından ben evliyim ama halen ona aşığım benzeri sözler paylaştığı, bu durumdan sanık ... ve eşi diğer sanık ...'in haberdar olduğu bir şekilde mağduru hesabı kapatması konusunda uyardıkları mağdurun sosyal medya hesabını önce kapatıp kısa bir süre sonra tekrar geri açtığı, sanıkların bu duruma duydukları kızgınlıkla yaşadıkları Kırıkkale'den mağdurun yaşadığı Ankara'ya geldikleri mağduru evinin yakınında bekledikleri işe gitmek için evden çıkan mağdurun sanıkları gördüğü ve kendisine zarar verebilecekleri kanısı ile evinin yakınındaki tekel bayisine

girdiği, bayide bulunan tanığa polisi aramasını söylediği kendisinin de elinde bulunan telefon ile polisi aramaya çalıştığı sırada sırtının kapıya dönük olması sebebi ile arkasından gelen sanık ...'i fark etmediği, sanık ...'in tekel bayisine girerek mağdurun arkasından yaklaşıp elindeki telefonu çekip almak suretiyle dışarı çıktığı mağdurun korkarak müdahalede bulunamadığı iş yeri içerisinde kaldığı belli bir süre sonra sanıkların herhangi bir engel yokken olay yerinde ayrılabilecekleri halde geri dönerek birlikte iş yerine girdikleri, sanıklardan ...'in mağdura tokat attığı ve eline iş yerinde bulunan şişelerden birini alarak vurmaya çalıştığı, iş yeri sahibinin tarafların arasına girerek sanıkları dışarı çıkarttığı, sanıkların bir süre sonra tekrar iş yerine dönerek iş yerinde bulunan mağdura vurmaya çalıştıkları iş yeri sahibinin araya girmesi üzerine tekrar dışarı çıktıkları, hırslarını alamayan sanıkların ertesi günü mağduru tekrardan evinin önünde bekleyerek mağduru dövmeye çalıştıkları, mağdurun 28.09.2017 tarihli mahkeme beyanından telefonun alınması sırasında sanıkların tehdit bulunmadıklarını belirttiği, sanıklarında telefonu içerisindeki fotoğrafları silmek için aldıklarını silip geri verme niyetinde olduklarını ancak kızgınlıktan dolayı telefonu kırıp attıklarını savundukları telefonla ilgili savunmanın aksine delil bulunmadığı dosyada mevcut olayın gerçekleştiği geveze tekel bayisine ait güvenlik kamerasını içeren CD açılarak bizzat incelendiğinde de mağdura telefonun alınması sırasında her hangi bir cebirde bulunulmadığı, sanık ...'in telefonu mağdura fark ettirmeden çekip elinden alarak dışarı çıktığının açıkça belli olduğu gerek mağdurunun gerek ise olayın meydana geldiği iş yeri sahibi tanığın sanık ...'in telefonu aldıktan sonra mağdura tokat attığı ve şişeyle vurmaya çalıştığına dair beyanlarının da sanık ...'in bu defa eşi diğer sanık ... ile birlikte iş yerine geri dönmeleri sonrasında yaşandığı burada bu eylemlerine telefonun alınmasına yönelik olmayıp mağdura karşı kasten yaralama suçuna ilişkin olduğu, nitekim tanığın araya girmesi ile mağdura karşı istedikleri eylemi tam olarak gerçekleştiremeyen sanıkların ertesi günü tekrar mağduru evinin önünde bekleyip saldırmak suretiyle yaraladıkları görülmüştür. Olay hukukî olarak değerlendirildiğinden sanıkların saiklerinin mağdurun kendilerine karşı yaptığı haksızlıktan dolayı duydukları kızgınlık ile saldırıp yaralamak ve telefondaki kayıtları yok etmeye yönelik olduğu, telefonun bu amaçla alındığı savunmaya göre de geri vermekten vazgeçip kırılıp atıldığı belirlenmiştir. Açıklanan nedenlerle sanıkların eylemlerinin mala zarar verme ve kasten yaralama suçunu oluşturduğunun gözetilmemesi," isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiştir.

Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesi 04.03.2024 tarih ve 549-90 sayı ile bozmaya direnerek önceki hükümler gibi sanıkların nitelikli yağma suçundan mahkûmiyetlerine karar vermiştir. Direnme kararına konu bu hükümlerin de sanıklar müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 09.05.2024 tarihli ve 45990 sayılı bozma istemli tebliğnamesiyle dosya 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 6. Ceza Dairesince 03.07.2024 tarih, 2629-8326 sayı ve oy çokluğu ile direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KAPSAMI VE KONUSU

Direnmenin ve temyizin kapsamına göre inceleme sanıklar hakkında nitelikli yağma suçundan kurulan mahkûmiyet hükümleriyle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire çoğunluğu ile İlk Derece Mahkemesi arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlıklar;

1- Nitelikli yağma suçunun unsurları itibarıyla oluşup oluşmadığının,

2- Oluşmadığının kabulü hâlinde, sanıklar hakkında mala zarar verme, kasten yaralama ve tehdit suçlarından şikâyetten vazgeçme nedeniyle düşme kararı verilip verilemeyeceğinin,

Belirlenmesine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Evli olan sanıkların, 09.05.2016 tarihinde sanık ...'in eski erkek arkadaşı olan mağdurun ikamet ettiği sokağa geldikleri, markete girerken gördükleri mağdurun arkasından yaklaşan sanık ...'in, mağdurun elindeki cep telefonunu, içerisindeki kendisine ait fotoğrafları silmek amacıyla aldığı, olayın devamında taraflar arasında tartışma çıktığı, bu esnada sanık ...'in mağdurun yüzüne tokat attığı, sanık ...'in ise "Dışarı gel konuşalım, benim karımın fotoğraflarını kullanıyormuşsun, adam toplayıp evini basacağım!" şeklinde mağduru tehdit ettiği, daha sonra sanıkların cep telefonu ile olay yerinden ayrıldıkları, sanık ...'in cep telefonunun içerisindeki eşine ait fotoğrafları görmesi üzerine öfkesine hâkim olamayarak cep telefonunu kırıp attığı iddiası ile kamu davası açıldığı,

Sanıkların avukatlarına verdikleri vekâletnamede davadan feragat ve feragatı kabul etme özel yetkilerinin bulunduğu, 20.12.2018 tarihli oturumda mağdurun şikâyetinden vazgeçtiğini beyan ettiği, sanıklar müdafiinin de şikâyetten vazgeçmeyi kabul ettiği,

Anlaşılmaktadır.

Mağdur kollukta; olay günü sanık ...'in kendisine saldırarak "Ver şunu!" dediğini ve tokat atarak elindeki cep telefonunu zorla aldığını, tanık ...'dan polisi aramasını rica ettiğini, bu sırada sanık ...'in "..., git arabadan silahımı getir, bunu öldüreceğim, akşam da evine gidip ailesini öldüreceğim!" dediğini, daha sonra sanıkların arabaya binerek olay yerinden uzaklaştıklarını, olay sonrasında sanıkların cep telefonunu kullanarak iş yerini ve tanıdıklarını aradıklarını, Facebook hesabını kullandıklarını fark ettiğini, şikâyetçi olduğunu,

Mahkemede; sanık ...'in eski kız arkadaşı olduğunu, kendi ailesinin engel olması nedeniyle evlenemediklerini, sanık ... ile ayrıldıktan yaklaşık 3-4 ay sonra akşam saatlerinde sanıkları evinin önünde gördüğünü, bunun üzerine bakkala girdiğini, kapıya arkası dönük şekilde bulunduğu sırada sanık ...'in bir anda elindeki cep telefonunu çekip aldığını, bu sırada kendisine cebir uygulamadığını, kendisini bakkal tezgâhının içine atması üzerine sanık ...'in eline alkol şişelerinden birisini alarak kendisine saldırdığını, bu sırada tanığın araya girdiğini ve sanık ...'i dışarıya çıkardığını, bu sırada dışarıda bekleyen sanık ...'in "Akşam olacak, evine geleceğiz, kardeşlerin ve ailene zarar vereceğiz, evini basacağız, seni öldüreceğim!" şeklinde kendisini tehdit ettiğini, bu

arada sanık ...'in kendisine tokat attığını, dükkândan çıktığında sanıkların olay yerinden gitmiş olduklarını, sanıkların cep telefonunu zor kullanarak veya tehditle almadıklarını, sanıkların cep telefonundan Facebook'a giriş yaptıklarını ve kendi adına arkadaşından para istediklerini, iddia ettikleri gibi kendisinde sanık ...'e ait fotoğrafların olmadığını, sanık ...'e mesaj atmadığını, arkadaşlık teklif etmediğini ve tacizde bulunmadığını, çelişki nedeniyle sorulduğunda da mahkemedeki ifadesinin doğru olduğunu, sanık ...'in cep telefonunu çekip alırken eline dokunduğunu, ancak "Ver şunu!" diyerek tokat atıp zorla almadığını, bu husus ile sanık ...'in şişeyle kendisine vurmaya çalışmasının ifadeye yanlış geçtiğini, sanıklar hakkındaki şikâyetinden ve katılma talebinden vazgeçtiğini, suça konu cep telefonunu kendisinin aldığını, sanık ...'in hediye etmediğini,

Tanık ...; olay günü mağdurun iş yerine gelerek telefonunu kullanmak istediğini söylediğini, bu sırada sanık ...'in mağdurun elindeki cep telefonunu aldığını, zor kullanıp kullanmadığını fark etmediğini, aralarında tartışma başladığını, sanık ...'in mağdura tokat attığını, mağdurun cep telefonunu geri istediğini ancak sanıkların vermediklerini, sanık ...'in mağdura "Dışarı gel konuşalım, benim karımın fotoğrafını kullanıyormuşsun, adam toplayıp evini basacağım!" dediğini, mağdurun da "Yap lan, elinden geleni yap!" diye karşılık verdiğini, birbirlerine girmeleri üzerine onları ayırdığını ve sonra hepsinin iş yerinden çıktıklarını,

İfade etmişlerdir.

Sanık ... kollukta; sanık ... ile olaydan üç ay önce evlendiklerini, eşinin eski erkek arkadaşı olan mağdurun evlendiklerinden bu yana kendisini arayıp "Eşin seni aldatıyor, eşin benimle oldu, sen onu aldın." şeklinde sözler söyleyerek tacizde bulunduğunu, yaklaşık iki hafta kadar önce de mağdurun Facebook üzerinden kendisinin ve eşinin fotoğrafını kullanarak hesap açtığını ve arkadaşlık teklifinde bulunduğunu gördüğünü, bunun üzerine eşini alarak Ankara'ya geldiğini, eşinin mağdur ile görüşerek mağdurun cep telefonundaki fotoğraflar ile Facebook hesabını sildiğini, olaydan üç gün önce eşinin aynı Facebook hesabının tekrar açıldığını söylediğini, bunun üzerine eşi ile birlikte yine Ankara'ya geldiklerini, mağduru ikamet ettiği sokakta bir markete girerken gördüklerini ve kendisiyle konuşmak istediklerini, mağdurun maket bıçağı ile kendilerine saldırdığını, mağdur arkasını döndüğünde eşinin mağdurun elindeki cep telefonunu aldığını, ekran açıldığında kendisine ait fotoğrafların bulunduğunu gördüğünü ve mağdura "Dışarı gel, telefonunu vereceğim!" dediğini, ancak mağdurun gelmediğini, bunun üzerine arabaya bindiklerini, eşi cep telefonunu açtığında ...-... olarak Facebook hesabı açıldığını, eşine ait fotoğrafların, "Ben evliyim, ancak hâlen ona aşığım" şeklinde mesajların ve arkadaşlık tekliflerinin olduğunu gördüklerini, önce cep telefonunu içeriğini silip geri vermeyi düşündüğünü, ancak bunları görünce kırıp parçaladığını ve arabanın camından bilmediği bir yere attığını, bu olayların mağdurun sürekli kendisini ve eşini taciz etmesinden, Facebook'tan asılsız hesaplar açarak eşinin arkadaşlarına ve akrabalarına mesaj atmasından kaynaklandığını, cep telefonunu almaktaki amacının Facebook hesabını ve fotoğrafları silmek olduğunu, ancak gördükleri karşısında dayanamayarak cep telefonunu kırdığını, sanığı tehdit etmediğini,

Mahkemede farklı olarak; mağdurun daha önce eşinin hediye olarak verdiği cep telefonunu geri vermek için eşini arayıp olayın yaşandığı markete çağırdığını, cep telefonunu almak için markete

gittiklerinde mağdurun kendi rızasıyla suça konu cep telefonunu verdiğini, mağdurun eşine "Allah belanı versin!" diyerek şişeyle vurmaya çalışması üzerine kendisinin araya girdiğini, mağduru tehdit etmediğini, eşinin mağdura şişeyle saldırmadığını, ancak bir kez tokat attığını, daha sonra oradan ayrıldıklarını, çelişki nedeniyle sorulduğunda da mahkemedeki beyanının doğru olduğunu, Sanık ... kollukta; sanık ... ile üç ay önce evlendiklerini, mağdurun da eski erkek arkadaşı olduğunu, mağdurun eşini arayarak "Eşin seni aldatıyor, eşin benimle oldu, sen onu aldın!" şeklinde sözler söyleyip taciz ettiğini, yaklaşık iki hafta kadar önce de kendilerinin fotoğrafını kullanarak Facebook hesabı açtığını gördüklerini, eşi ile birlikte Ankara'ya gittiklerini ve mağdur ile görüştüklerini, mağdurun cep telefonundaki Facebook hesabı ile kendisine ait fotoğrafları sildiğini, olaydan üç gün önce aynı Facebook hesabının yeniden açıldığını görmesi üzerine bu durumu eşine söylediğini ve olay günü tekrar Ankara'ya geldiklerini, mağduru ikamet ettiği sokakta bir markete girerken gördüğünü ve konuşmak istediğini, ancak mağdurun kendilerine saldırdığını, mağdur arkasını döndüğünde elindeki cep telefonunu aldığını, ekranı açıldığında kendisine ait fotoğrafı gördüğünü ve mağdura "Dışarı gel, telefonunu vereceğim!" dediğini, ancak mağdurun gelmemesi üzerine arabaya bindiklerini, arabada cep telefonunun içerisindeki dosyalara baktığında kendi fotoğraflarını gördüğünü, Facebook hesabına girdiğinde de ...-... olarak açılmış hesap olduğunu, içerisinde kendi adına akrabalarına ve arkadaşlarına "Ben evliyim, ancak hâlen ona aşığım!" gibi mesajlar atıldığını tespit ettiğini, eşinin önce cep telefonunun içeriğini silip geri vermeyi düşündüğünü, ancak bunları görünce çok sinirlenip cep telefonunu kırarak bilmediği bir yere attıklarını, bu olayların mağdurun kendisini ve eşini taciz etmesi, kendi adını kullanarak arkadaşlarına ve akrabalarına mesaj atması nedeniyle yaşandığını, cep telefonunu almasındaki amacın sadece Facebook hesabını ve fotoğrafları silmek olduğunu, ancak gördükleri karşısında dayanamayarak telefonu kırdıklarını,

Mahkemede farklı olarak; suça konu cep telefonunu arkadaş oldukları dönemde mağdura kendisinin verdiğini, mağdurun arayarak kendisine ait bir şeyin kalmasını istemediğini ve cep telefonunu bıraktığı yerden gelip almasını istediğini, eşi ile birlikte mağdurun bildirdiği markete gittiklerini, mağdurun da orada olduğunu, suça konu cep telefonunu mağdurun kendisinin verdiğini, olay sırasında eline şişe almadığını, sadece mağdura bir kez tokat attığını, mağdurun eline maket bıçağı alması üzerine kapıda bulunan eşinin kendisini dışarı çıkarttığını ve eşiyle olay yerinden ayrıldıklarını, çelişki nedeniyle sorulduğunda da mahkemedeki beyanının doğru olduğunu,

Savunmuşlardır.

IV. GEREKÇE

A- Uyuşmazlık Konularına İlişkin Açıklamalar

Ayrıntıları Ceza Genel Kurulunun 17.09.2025 tarihli ve 556-346 sayılı ile 30.10.2025 tarihli ve 473-447 sayılı kararlarında açıklandığı üzere;

Yağma suçu, kasten işlenebilen suçlardandır. Failin bilerek ve isteyerek mağdura karşı cebir veya tehditte bulunması ve bu cebir ve tehdidi de malın alınmasına veya teslimine yönelik olması gerekmektedir. Yağma suçunun düzenlendiği TCK'nın 148. maddesine ilk bakışta; özel kasta, yani

saike önem verilmediği, yağma suçunun genel kastla işlenebileceği, bu nedenle fail tarafından mağdur mal sahibinin veya malın zilyedinin elinden iradesi dışında, cebir kullanılarak veya tehditle alınması hâlinde, failde başkaca bir kastın bulunmasına ihtiyaç olmaksızın yağma suçunun oluşabileceği sonucuna varılabilir. Ancak, hırsızlık suçu bileşik suç olan yağmanın bir unsuru olduğuna göre, hırsızlık suçu için aranan faydalanma kastının yağma suçu için de aranması gerekir. Diğer taraftan yağmanın kanuni tanımında manevi unsur olarak faydalanma kastına yer verilmemekle birlikte, suçla korunan hukuki değerden ve suçun ratio legis'inden hareket edildiğinde, yağma suçunun faydalanma maksadıyla alınması gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır. Ayrıca mala zarar verme gibi diğer suçlardan ayrım bakımından da bu maksadın aranması gerekir (Mahmut Koca - İlhan Üzülmez, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, s. 694). Nitekim Yüksek Genel Kurulun 14.12.1981 tarihli ve 345-424, 11.10.2016 tarihli ve 331-352, 09.06.2020 tarihli ve 284-2 75... .07.2020 tarihli ve 125-341 sayılı kararlarında da aynı sonuca ulaşılmıştır.

Yağma suçundaki yararlanma kastı mutlaka malın sahiplenilmesine yönelik olmayıp, geçici olarak kullanma kastı ile hareket edilmiş olması durumunda dahi eylem yağma suçunu oluşturmaktadır (Sulhi Dönmezer, Kişilere ve Mala Karşı Cürümler, İstanbul, 2001, s. 435). Buradaki yararın geçici veya sürekli olmasının da bir önemi bulunmamaktadır. Failin yararlanma kastıyla hareket etmesi yeterlidir. Çaldığı maldan yararlanmış olup olmamasının suçun oluşumuna etkisi bulunmamaktadır (Doğan Soyaslan, Ceza Hukuku Özel Hükümler, 8. Baskı, Ankara, 2010, s; 372). Bu cümleden olarak failin, sigara içen çocuğunu görerek tokat atıp sigarayı alması, şaka yapmak amacıyla malı alması veya polisi aramasını engellemek için mağduru darbederek elinden telefonunu alması vb. gibi durumlarda yararlanma kastı söz konusu olmadığından yağma suçunun manevi unsuru oluşmayacaktır.

Diğer taraftan, CMK'nın 223. maddesinin sekizinci fıkrası; "Türk Ceza Kanununda öngörülen düşme sebeplerinin varlığı ya da soruşturma veya kovuşturma şartının gerçekleşmeyeceğinin anlaşılması hallerinde, davanın düşmesine karar verilir. Ancak, soruşturmanın veya kovuşturmanın yapılması şarta bağlı tutulmuş olup da şartın henüz gerçekleşmediği anlaşılırsa; gerçekleşmesini beklemek üzere, durma kararı verilir. Bu karara itiraz edilebilir." şeklinde düzenlenmiştir. Buna göre bir suçun soruşturması ve kovuşturması mağdurun şikâyetine bağlı olduğu hâlde şikâyet şartının gerçekleşmediği durumlarda davanın düşmesine karar verileceği kabul edilmiştir.

B. Somut Olayda Hukuki Nitelendirme

Evli olan sanıkların, 09.05.2016 tarihinde sanık ...'in eski erkek arkadaşı olan mağdurun ikamet ettiği sokağa geldikleri, mağduru markete girerken görmeleri üzerine sanık ...'in mağdurun peşinden markete girdiği ve arkasından yaklaşarak mağdurun elindeki cep telefonunu çekip aldığı, cep telefonunu alma amacının içerisindeki kendisine ait fotoğrafları silmek olduğu, olayın devamında taraflar arasında tartışma çıktığı, bu esnada sanık ...'in mağdurun yüzüne tokat attığı, sanık ...'in ise "Dışarı gel konuşalım, benim karımın fotoğraflarını kullanıyormuşsun, adam toplayıp evini basacağım!" şeklinde mağduru tehdit ettiği, daha sonra sanıkların cep telefonu ile olay yerinden ayrıldıkları, sanık ...'in cep telefonunun içerisindeki eşine ait fotoğrafları görmesi üzerine öfkesine hâkim olamayarak cep telefonunu kırıp attığı iddia olunan olayda; dosyadaki delillerden

suça konu cep telefonunu, sanık ...'e ait fotoğrafları silmek amacıyla aldığı anlaşılan sanıkların faydalanma kasıtlarının bulunmaması nedeniyle müsnet nitelikli yağma suçunun manevi unsuru itibarıyla oluşmadığı, açıklanan nedenle sanıkların eylemlerinin kasten yaralama, tehdit ve mala zarar verme suçlarını oluşturacağı kabul edilmelidir.

Öte yandan mağdurun, sanık ...'in kendisine şişeyle saldırdığını ve sanık ...'in öldürmekle tehdit ettiğini iddia etmesi, iddianamede ise sair tehditten ve kasten basit yaralamadan bahsedilmesi karşısında, olayın iddianamedeki gibi kabulü hâlinde sanıklar hakkında mala zarar verme suçunun yanı sıra sair tehdit ve kasten basit yaralama suçlarından da şikâyet yokluğu nedeniyle düşme kararları verilebileceği mümkün görülmüş, ancak bu durumun İlk Derece Mahkemesince gözetilmesi gerektiğinden, iki numaralı uyuşmazlık konusunda Ceza Genel Kurulunca bir değerlendirme yapılmamıştır.

Bu itibarla, Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesinin direnme kararına konu mahkûmiyet hükümlerinin, sanıklara isnat olunan nitelikli yağma suçunun manevi unsuru itibarıyla oluşmadığının gözetilmemesi isabetsizliklerinden bozulmasına karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan bir Ceza Genel Kurulu Üyesi; İlk Derece Mahkemesinin direnme gerekçesinin isabetli olduğu düşüncesiyle karşı oy kullanmıştır.

VI. KARAR
Açıklanan nedenlerle;

1- Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 04.03.2024 tarihli ve 549-90 sayılı direnme kararına konu mahkûmiyet hükümlerinin gerekçesinin İSABETLİ OLMADIĞINA, söz konusu hükümlerin, sanıklara isnat olunan nitelikli yağma suçunun manevi unsuru itibarıyla oluşmadığının gözetilmemesi isabetsizliklerinden BOZULMASINA,

2- Dosyanın, İlk Derece Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 21.01.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.